

Frk. Thora Emilie Hansen Storgaard
Født den 3. maj 1898 i Rolfsted
Død den 2. oktober 1960 i Odense.

Efter sin opvækst, fra 1899 på Østfyn, på proprietærgården "Storgaard" beliggende i Kogsbølle, rejste Frk. Thora Storgaard til Berlin.

Hun var godt rustet til denne rejse, for hendes opvækst var foregået i et hjem med 12 børn, hvoraf hun var den eneste pige. Der skulle en del til at overraske hende. Ved sin ankomst til Odense i starten af trediverne, arbejdede hun i det der dengang hed **Kvindernes Køkken**. Det var en restaurant i Jernbanegade 7 (i dag 17). **Kvindernes Køkken** overtog Thora Storgaard i 1934 eller 1937. Der er lidt usikkerhed omkring dette, men helt sikkert er det, at det var før anden verdenskrig.

På daværende tidspunkt, boede hendes bror Rasmus i Odense sammen med sin kone Anna Krüger Lund gift Storgaard og deres fire børn. Thora Storgaard var virkelig glad for Anna Storgaard og holdt meget af at skrive sammen med hende allerede i sin tid i Berlin og senere Kolding. Vi ved ikke meget om tiden i Kolding, men hun var der i ca. 8 år. Thora Storgaards bror Rasmus var havnearbejder ved Odense Havn og Anna Storgaard havde Sclerose. Derfor tog Thora sig meget af børnene. Hun købte ofte tøj og fodtøj til dem og tog dem ind til et måltid mad om søndagen. Hun sørgede godt for familien. Da Anna Storgaard blev dårligere, tog hun ofte ud for at læse for hende og snakke med hende. I 1942 blev Anna behandlet med 1 flaske snaps om måneden og hun fik en invaliderente på kr.: 42,- pr. mdr. så der var ikke meget at gøre med for familien. Havnearbejdet var ustabil, så faste indkomster var der ikke.

Anna Storgaard dør i 1946 og efter lader fire børn i alderen 18, 16, 14 og 10 år. De to børn på 10 og 14 år tager Thora sig af og sørger for, at de får en uddannelse i hendes restaurant, der nu havde ændret navn til "**Palæcaféen**".

Palæcaféen var et pænere sted, hvor man ofte så teatergæster og der var også finere pensionærer. Stedet blev drevet med en hård og retfærdig hånd. Thora Storgaard var en hård dame og gik ikke af vejen for noget eller nogen. Men – hun var retfærdig. Hun var en dame der var svær at komme ind på livet af, men var man først kommet indenfor, så havde man en ven og hjælper for resten af livet. Hun havde svært ved at klare rygklappere og hvis hun havde sat sig noget i hovedet, blev det gennemført uanset prisen herfor. Hun var en dejlig og bestemt dame.

Vi ved hun på et tidspunkt var formand for restauratørforeningen, men det er ikke lykkedes os at fremskaffe de præcise årstal for dette formandskab.

I 1958 forpagter Thora Storgaard Palæcaféen bort til Erik Christgau og den ændrer navn til **Brigitte Bardot bar**. Da hun ikke har nogen arvinger ud over nogle søskendebørn, beslutter hun i samråd med en nevø og hans kone at testamentere sin formue og ejendom til Scleroseforeningen. Dette gør hun, fordi hun tydeligt erindrede hvor svært det havde været for hendes svigerinde at have den sygdom. Hun gør det for at lette tilværelsen for Scleroseramte i Odense og for at sprede lidt glæde i hjem der er ramt af denne sygdom. Hun var udmærket klar over, at hun ikke kunne hjælpe alle, men hun ønskede at se så få som muligt i samme håbløse situation som hendes svigerinde.

Thora Storgaards liv drejede sig omkring sine søskendebørn fra Rasmus og så sine elskede hunde.

Hendes hunde var faktisk hendes børn og de fulgte med hende overalt. Hun havde dog altid kun én hund af gangen.

Jeg husker hende svagt med beundring, men også lidt frygt.

Forfatter: Stella Eriksen (Thora Storgaard er i familie med Stella Eriksen)